

τῆς κοινῆς γνώμης θεωρεῖται παρ' αὐτοῦ ὡς δεινὴ ἀχαριστία κοινωνίας, μὴ δυναμένης νὰ ἐννοήσῃ τὰ γιγαντιαία αὐτοῦ σχέδια, τὰ ὁποῖα ἀρύεται ἐξ ἀγγλικῶν καζαμιῶν, πολλῶ μᾶλλον, λέγομεν, σήμερον εἶνε ὑποπτος ὁ πρωθυπουργός· ἐκτάκτου τινος διαταράξεως, ὑπερτερούσης πᾶν ὅ,τι μέχρι σήμερον εἶδομεν τραγελαφικὸν καὶ ὀλεθριον. Φανταζόμεθα αὐτὸν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πνέοντα τὰ μένεα ἔνεκα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἐξήγαγον αὐτὸν ἐκ τῆς μονοτόνου ἀπολαύσεως τοῦ μεταφράζειν καὶ διέρρηξαν ἀποτόμως τὴν σειρὰν ἐπικερδῶν τινῶν ἐπιχειρήσεων, ἄλλοτε δὲ πάλιν ἐνειροπολοῦντα ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν μὲ τὸ ξίφος περὶ τὴν ὁσφὺν τὰς τύχας καὶ τὰ ἄθλα ἵππου τινος μὲ βεβαμμένους μύστακας, ὑπερβάντος κατὰ τὴν δόξαν πάντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ. Παρὰ τῷ ἔθνει δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐμπιστοσύνη, δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀνακούφισις πρὶν ἢ ἀφαιρεθῇ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τῶν τοσοῦτον κομικῶς καὶ ὀλεθρίως διαχειριζομένων αὐτὴν.

Ποῦ εἶνε ἡ Βουλὴ; ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ καὶ νὰ ἀποπτύσῃ δημοσίᾳ καὶ πανηγυρικῶς τὸ ἴδιον ἑαυτῆς δημιούργημα· ἀνάγκη νὰ ἀναλάβῃ ἐπὶ τέλους αὐτὴ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ δυνατοῦ γενέσθαι καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τοῦ λοιποῦ ὀλιγώτερον εἰς τοὺς βιβλιοφύλακας. Ἡ Βουλὴ εἶνε ὁ κατὰ δεύτερον λόγον ὑπεύθυνος τῶν ἀτασθαλιῶν τοῦ παρόντος ὑπουργείου· διὰ νὰ σώσῃ δὲ ἑαυτὴν καὶ τοὺς θεσμοὺς, πρέπει σοβαρῶς νὰ ἀναλάβῃ τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας. Οὐχὶ πλέον μικροφιλοτιμίας καὶ χλιαρότητες καὶ ἀπερισκεψίας καὶ σκιαμαχίας καὶ διαιρέσεις προσωπικαὶ καὶ παράλογοι. Μωραίνοντες ἐφθάσαμεν ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐνδεκάτην ὥραν τὴν δωδεκάτην ὁ ἀπὸ βορρᾶ χείμαρρος θέλει ἐκχειλίσαι κατὰ τῶν ὡραίων Ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ οὐαὶ εἰς τοὺς ὑπαιτίους πάσης ἀπερισκεψίας καὶ βραδύτητος. Καὶ οἱ παῖδες αὐτοὶ συναισθάνονται σήμερον ὅτι χρόνος, πρὸς πειράματα καὶ πρὸς ἀπώλειαν δὲν ὑπελείφθη. Δύο ἔτη παρῆλθον ἀνωφελῶς διὰ τὴν ἑσῶ Ἑλλάδα καὶ ἐπιζημιῶς διὰ τὸν δούλον Ἑλληνισμόν. Τοσοῦτον ἀνεμορφώθη τὸ ἔθνος, ὥστε ἐπανῆλθεν ἐπὶ Τρικούπη εἰς κατὰ στασιν ἐμβρυογενούς· πρέπει καὶ πάλιν νὰ ἀρχίσωμεν ἐκ τῶν σπαργάνων. Ἡ Ἑλλὰς ὁμοιάζει τὸν πίθον τῶν Δαναῶν, ὅστις ἀενάως πληροῦται καὶ πάντοτε εἶνε κενός, διότι ἀντὶ πολιτικῶν κυβερνώσιν ἐγγράμματοι πλαγγῶνες καὶ ἀντὶ κεφαλῶν πίθοι.

Κ. Ἱεροκλῆς

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἀγαθὴ τύχη! Ὑπὸ τοῦ αὐλικοῦ Διευθυντοῦ ἡμερησίας ἐφημερίδος ἐρρίφθη σκαιῶς, ἀδεξιῶς, ἀλλὰ εἰλικρινῶς καὶ μετὰ παρηφαίας δι' ἓνα αὐλικόν, τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως εἰς συζήτησιν καιρὶαν διὰ τὸ ἔθνος. Τὸ μέγα γεγονός τῆς προσκλήσεως τῆς Ρουμανίας ὑπὸ τοῦ Βίσμαρκ, ὅπως συμμετάσχῃ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμμαχίας, ἔφερον εἰς τὸ μέσον τὴν ἀβυσσαλέαν ἀντίθεσιν τῆς στρατιωτικῆς διοργανώσεως τοῦ παρὰδουναβίου Βασιλείου, συμπληρώσαντος ἐσχάτως διὰ τοῦ Βέλγου στρατηγοῦ Βριαλμών καὶ τὰ ὀχυρωματικά αὐτοῦ ἔργα, πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀνοργάνωσιν τῆς Ἑλλάδος, αὐτὴ δὲ πάλιν ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀβυσσαλεώτερον χάος, τὸ ὑφιστάμενον μετὰ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ὁ Κároλος ἔσχεν ἐπὶ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς ἐπηρείας, ἣν ὁ Γεώργιος ἔσχεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκ τῆς συζητήσεως αὐτῆς ἐταράχθησαν μία ὑπουργικὴ ἐφημερίς καὶ ἓν αὐλικὸν ὄργανον. Καὶ ἐκεῖνη μὲν ἐζήτησε νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀπαισίαν γεννηθεῖσαν ἐπὶ τῆς κοινῆς

γνώμης ἐντύπωσιν καὶ τὴν μελαγχολικὴν σκέψιν εἰς τίνων χεῖρας περιέπεσεν ἡ δυστυχὴς Ἑλλὰς δι' ἐνὸς λιβέλλου ἐναντίον τῆς Ρουμανίας, ἐξ ἐκείνων, οὓς ἐκτοξεύουν κατ' ἀλλήλων οἱ διατριβογράφοι τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων. Αὐτὸ δὲ πάλιν ἀνέλαβε νὰ ἐπιρρίψῃ ὅλα τὰ αἷτια τῆς ἑλληνικῆς κακοδαιμονίας εἰς τοὺς κοινοβουλευτικούς ἀνδρας καὶ τὸ ἔθνος, ὅπερ ὄχι μόνον ἀπ' ἑαυτοῦ περίεστη εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ ὅπερ τὸ φοβερώτερον ἐμπόδισε τὸν βασιλέα ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ τὸ καλὸν ἐν τῷ τόπῳ. Παρὰ τοῦ αὐλικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν λόγῳ φύλλου πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ βασιλεὺς εἶχε μεγάλα σχέδια κατὰ νοῦν νὰ ἐκτελέσῃ, ἀναδιοργανώσεως στρατοῦ, σχηματισμοὺς ναυτικοῦ, διοίκησιν, ἰσορροπίαν προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ... τὸν ἡμπόδισαν οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀνδρες τῆς Ἑλλάδος· τοῦ ἔδωσαν τὰς χεῖρας· τὸν ἐκάρφωσαν ἐπὶ τοῦ θρόνου· καὶ τῷ εἶπον· ἐκεῖ, μὴ κινου· ἄφες ἡμᾶς νὰ καταστρέψωμεν τὴν Ἑλλάδα! Μὲ ὅλας δὲ τὰς παρακλήσεις ἐκείνου, ὥστε νὰ τοῦ λύσουν τὰς χεῖρας διὰ νὰ ἡμπορέσῃ νὰ σώσῃ τὸν τόπον, οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀνδρες καὶ μετ' αὐτῶν τὸ ἔθνος ὅλον, ἔμειναν ἀδυσώπητοι! Μάλιστα, μίαν φορὰν, κατὰ τὸ 1867, ἔτος σωτήριον τῆς Ἑλλάδος, ὅτε ἐκέρδισε μίαν Ρωσίδα νύμφην—τὴν βασιλίσσαν—καὶ ἔχασε διὰ τοῦ γάμου αὐτοῦ ἄλλην νύμφην—τὴν Κρήτην—κατῳρώθησε νὰ θραύσῃ πρὸς στιγμὴν τὰ δεσμά τοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ νὰ πεταχθῇ γυμνάζων στρατὸν εἰς τὸ Μονομάτι, ἀλλ' οἱ κοινοβουλευτικοὶ ἀνδρες, φοβηθέντες μήπως ἀντὶ τῆς ἁγίας Σοφίας τὸ βασιλεῖον Ἀγῆμα κυριεύσῃ τὸ Σύνταγμα, εἶδαν κ' ἐπαθῆν ὅσον νὰ τὸν φέρουν πίσω καὶ τὸν καρφώσουν πάλιν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀδρανῆ καὶ ἀκίνητον!

Ἔχομεν βασιλέα αἰχμάλωτον! Αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν μᾶς ἔκαμε τὸ αὐλικὸν φύλλον! Διὰ τί προέβη εἰς αὐτὴν τώρα καὶ δὲν προέβη πρὸ πολλοῦ, ἂν κατ' ἐντολὴν προέβη εἰς αὐτὴν ἢ μόνον ἐξ οἴκειν αὐλικῷ πόνου, ἀγνοοῦμεν. Ὁ αἰχμάλωτος βασιλεὺς μακάριος ἀναπνέει τὰς δροσερὰς αὔρας τοῦ Φρεσδενδόρφ, ἀναστρεφόμενος μετὰ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν καὶ ἡγεμονικῶν ὑπάρξεων, διασκεδάζων, παίζων, νηχόμενος, κυνηγῶν, χαριτολογῶν, καπνίζων, τρώγων, κοιμώμενος, ὀρχούμενος, λεμβοδρῶν. Τί ἔδωκε ὥστε νὰ τὸν ἐνθυμηθῇ αὐλικόν τι φύλλον ἐν τηλικαύτῃ μακαριότητι καὶ ν' ἀναμίξῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν φλογερᾷ συζητήσῃ, ἂν ἔκαμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τίποτε ὁ Γεώργιος, ὅπως ἔκαμεν εἰς τὴν Ρουμανίαν τὸ πᾶν ὁ Κároλος; Τοῦ αὐλικοῦ κινήματος τὸ αἷτιον ἀγνοοῦμεν ἡμεῖς· ἀλλὰ τῶν πραγμάτων ἡ συζήτησις εἶνε καθῆκον ἡμῶν καὶ ταῦτα ἐννοοῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν. Εἶνε ἀληθές ὅτι ὁ βασιλεὺς μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ἐπανέρχεται ἐκ τῆς τακτικῆς του κατ' ἔτος περιοδείας καὶ ὅτι ὁ αὐλικὸς δημοσιογράφος ἐζήτησε νὰ τοῦ ἀνοίξῃ δρόμον, ἂν καὶ ὅλοι οἱ δρόμοι ἦνε ἀνοικτοὶ καὶ οἱ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἄγοντες καὶ οἱ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς τ' ἀνάκτορα ὁδηγοῦντες· διότι μακάριος δὲν εἶνε ὁ βασιλεὺς μόνον, μακάριος εἶνε καὶ ὁ λαός, ὅστις οὐδέποτε μετὰ τὴν εἰρηνικὴν Μεταπολίτευσιν ἐσκέφθη νὰ παρεμβάλλῃ οὔτε μίαν πέτραν ἐν τῷ μέσῳ τῶν βασιλικῶν ὁδῶν.

Ἡμεῖς, συγκαταβαίνοντες νὰ συζητήσωμεν ἀκόμη καὶ μετ' αὐλικῷ ὄργανῳ, παραδεχόμεθα ὅτι ὁ βασιλεὺς **κωλύεται** ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ τὸ ἀγαθόν, καί, συγκεκριμένως, κωλύεται νὰ προπαρασκευάσῃ πολεμικῶς τὴν Ἑλλάδα. Τίνι τρόπῳ κωλύεται; Ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ὑπουργῶν του βεβαίως! Ἀλλὰ τότε ἰδοὺ μία νέα ἀποκάλυψις, εὐεργετικωτέρα τῆς πρώτης, ἣν μᾶς κόμνει ἡ αὐλικὴ συνάδελφος. Ὅ,τι ἀπεδείχθη ὅτι ὑφίσταται ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας παρὰ τῶν ἐπιβεβλημένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς

Ρωσίας ὑπουργῶν Σοβολέφ καὶ Καουμπάρ, οὓς δὲν δύναται ν' ἀπομακρύνῃ, ἀν καὶ δὲν ἀπολαμβάνουν τῆς ἐμπιστοσύνης του, καὶ ὧν ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ τὰ προστάγματα, ἀν καὶ ἐπὶ ψιλῷ τίτλῳ ἡγεμὼν αὐτός, ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας μοίρα διατελεῖ καὶ ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέναντι τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ Τρικούπη καὶ Λομβάρδου, οὓς μὴ ἀπολαμβάνοντας τῆς ἐμπιστοσύνης του ὄχι μόνον ν' ἀποπέμψῃ δὲν δύναται, ἀλλὰ καὶ ἀναγκάζεται νὰ ὑπακούῃ εἰς αὐτούς, κωλύοντας τὸν βασιλέα ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν νόμιμον βασιλικὴν ἐξουσίαν του ἐπὶ καλῷ τοῦ τόπου. Καὶ ἰδοὺ περιελθόντες εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας, ἣν οἰκτεῖρει καὶ σκώπτει ἄλλο ὑπουργικὸν ὄργανον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ἐξάραι τὴν εὐδαίμονα ἀνεξαρτησίαν τῆς ἡμετέρας Ἑλλάδος.

Ἄλλ' ἐὰν κατώτερος ὑπάλλῃλος ἐμποδιζόμενος παρ' οἰουδήνους προσώπου ἢ περιστατικοῦ ὅπως ἐνεργήσῃ ἐλευθέρως ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ ἀναγκάζεται χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας του νὰ παραιτηθῇ, ἐκτὸς ἐὰν τύχῃ νὰ εἶνε ἀνδράποδον λουφογλύφης, ποῖος βασιλεὺς εἶνε ἐκεῖνος ὅστις βλέπων ἑαυτὸν συνεραμμένον σφιγκτὰ ἐν τῇ πορρῶν του, ὡς τὸν Μπερτόλδον ἐν τῷ τριχίνῳ σάκκῳ τοῦ, καὶ ἐστερηνμένον πάσης ἐλευθέρως ἐνεργείας, δὲν θὰ ὑψώσῃ τὸ σκῆπτρον κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τυλμητίου ἢ ἐν ἀνάγκῃ δὲν θὰ προσκαλέσῃ τὸν λαόν του ἵνα λύσῃ τὰ ἄτιμα δεσμά του; Καὶ τί ἐπραττε λοιπὸν ὡς τώρα ἄφου, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐλικῆς φίλου του ἐκωλύετο νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ, ἀρχηγὸς γιγνόμενος βασιλικῆς δυναστείας; Ἰδιώτευσεν; ἀλλὰ τότε δὲν ἦτο βασιλεὺς! Ἐβασίλευσεν; ἀλλὰ πῶς, ἄφου ἦτο δεσμώτης; Περιωρίζετο λοιπὸν μηδὲν νὰ πράττῃ, ἀλλ' ἄπλως νὰ εἰσπράττῃ; Καὶ εἶνε τοῦτο βασιλικόν, τὸ εἰσπράττειν; Αὐτὸ εἶνε τὸ βασιλεύειν, τὸ εἰσπράττειν; Διότι πλέον, ὄχι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ αὐλικῆς φύλλου, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἐξομολόγησιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, αὐτὴν μόνον τὴν ἐλευθερίαν δὲν τοῦ ἀφῆρσαν οἱ δῆσαντες αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τοῦ θρόνου.

Ω! τὸν πτωχόν, τὸν πτωχὸν ἐστερηνμένον Προμηθέα Δεσμώτην! Ἐγνωρίζομεν ὡς τώρα βασιλεῖς αἰχμαλωτισθέντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, βασιλεῖς αἰχμαλώτους ἐκστομίσαντας τὸ ὑπερήφανον ἐκεῖνο: τὸ πᾶν ἀπωλέσθη πλὴν τῆς τιμῆς, βασιλεῖς πολιορκηθέντες ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτῶν καὶ μετηρηφισμένους δραπετεύσαντας, βασιλεῖς αἰχμαλώτους, συλληφθέντας, δικασθέντας καὶ καρατομηθέντας· ἀλλὰ βασιλεῖς αἰχμαλώτους ἐν πλήρει τῇ ἐνσκήσει τὰς Βασιλικῆς αὐτῶν Μεγαλειότητος, βασιλεῖς χειροδεσμίους μὲ στέμμα εἰς τὴν κεφαλὴν ἀπρόσβλητον καὶ σκῆπτρον ἀνὰ χεῖρας ἄθικτον, βασιλεῖς ἐλευθέρους νὰ πράττωσι, ὅτι βέλουσι πλὴν τοῦ καλοῦ εἰς τὸν τόπον, βασιλεῖς τοιούτους χθὲς ἐπρόκειτο νὰ τοὺς ἴδωμεν ἀποκαλυπτομένους ἐν τῇ αὐλικῇ Ἐφημερίδι καὶ μὰ τὰ μὴ φιλοβασιλικά αἰσθήματά μας τοὺς ἐκλαύσαμεν!

Εἶδετε ἐκεῖ τύχην! Νὰ ἔχωμεν βασιλέα ὑπὸ ἐνός καὶ μόνου κινούμενον πόθον, πῶς νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ, νὰ γυμνάσῃ αὐτὸν αὐτοπροσώπως, νὰ γενικεύσῃ τὴν χρῆσιν τῶν ὅπλων, νὰ καταρτίσῃ τὸν τόπον στρατιωτικῶς, νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ εἰς τὴν σύνταξιν πολεμικὴν, νὰ καταστήσῃ τὸν ἑλληνισμόν δύναμιν, καὶ ἅμῃ ἢ ὥρα σημάνη, τὴν δύναμιν αὐτὴν νὰ τὴν διευθύνῃ αὐτοπροσώπως πρὸς τὴν κατάκτησιν τοῦ πεπωρωμένου μέλλοντος, καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφίσωμεν τὸν βασιλέα αὐτὸν νὰ ἐνεργήσῃ, ἀλλὰ νὰ τὸν βιάζωμεν ἄκοντα νὰ τρέπεται βίον

τρυφῆς καὶ ἀμεριμνομερίμνης, βίον θεάτρων καὶ δεκελείας, βίον χορῶν καὶ ταξειδίων, βίον κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς, τί κρίμα! τί κρίμα!

Καλεδὼν

ΡΩΜΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΧΟΣ

Ἡ Ρωσία ἔχει τοὺς μηδενιστάς, ἡ δὲ Ἑλλάς ὅλη κατήντησεν ἐν μέγα μηδενικόν.

Ὁ τύπος ὅλος, οἱ ἰδιῶται, ἐφώναξαν ὅτι προδιδόμεθα, ὅτι ἡ Ἑλλάς καταστρέφουσα τὸν στρατὸν τῆς, μὴ δημιουργοῦσα ναυτικόν, βυθιζομένη εἰς χρένη, ἐκμηδενίζεται, διαγράφεται ἐκ τῶν ζώντων ἐθνῶν· ἐπεκαλέσθησαν τὴν φιλοπατρίαν τῶν ἀρχόντων, ἐκέντησαν τὴν φιλοτιμίαν των, ἠπειλήσαν κάπως (παιδαριωδῶς, ἐννοεῖται)· οἱ ἀρχοντες ὅμως τῆς Ἑλλάδος, ὡς Κινέζοι ἐξηκολούθουν καὶ ἐξακολουθοῦσι ν' ἀκολασταίνωσι, καὶ διὰ τῆς ἀλαζονίας των, τῆς ἐπιμονῆς των, τῆς τυφλώσεως των καταπροδίδουσι τὸ ἀτυχὲς ἔθνος, ἄξιον ἄλλως τῆς τύχης του, φαίνεται, ἀν κρίνῃ τις ἐκ τοῦ φρονήματος καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν πλειόνων ἀντιπροσώπων του.

Βλέπεις, Ἕλλην, ποῦ σὲ κατήντησαν; Ἡ πατρίς σου, σὺ ὁ ἴδιος, θεωρεῖς ὡς μηδὲν, οὐδεὶς οὐδαμῶς σὲ λαμβάνει ὑπ' ὄψιν εἰς τοὺς διαφόρους συνδυασμούς, οἵτινες τεκταίνονται κατὰ τῆς Ἀνατολῆς, δηλ. κατὰ τῆς ὑπάρξεώς σου. Ἄκουσον Ρωμῆ, ὁ Βίσμαρκ προσκαλεῖ τὸν πρωθυπουργόν τῆς Βλαχίας, διὰ νὰ τὸν προτρέψῃ νὰ προσχωρήσῃ καὶ ἡ Ρωμουνία εἰς τὴν συμμαχίαν, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔκαμε, τὸν δὲ ἰδικόν σας πρωθυπουργόν καὶ τὸν βασιλέα οὐδὲ τὸν λογαριάζει ἀν ὑπάρχῃ εἰς τὸν κόσμον. Θέλεις μεγαλειτέραν ἀπόδειξιν τῆς καταπτώσεως τῆς πατρίδος σου; Ὁ πρωθυπουργός σου ἔλεγεν ἄλλοτε, ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει ἀνάγκην συμμαχίας μετὰ μεγάλης τινὸς δυνάμεως, καὶ τὰ ἔλεγεν αὐτὰ μὲ τρόπον, ὥστε νὰ ἐννοήσουν ὅτι τάχα, ἀν αὐτὸς γείνη πρωθυπουργός, εὐθὺς κάποια δύναμις θὰ προσφέρῃ τὴν συμμαχίαν τῆς, ἢ θὰ ζητήσῃ τὴν συμμαχίαν μας. Ποία εἶνε ἡ δύναμις αὕτη Ἑλληνες;

Μήπως ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας;...

Ὁ ἥρωας ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου, τὸν ὅποιον αἱ ἐφημερίδες σου κολακευτικῶς ἐπῆνουν, ἐπέρασεν ἕνα γύρο ὅλην τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ εἰς καμμίαν παραλίαν τῆς· τόσον σὲ ἐκτιμᾷ καὶ αὐτός! Ἐφοβήθη, φαίνεται, μήπως τὸ σοφὸν ὑπουργεῖόν σου θελήσῃ νὰ τὸν ἀπατήσῃ καὶ αὐτὸν μὲ 100—150 στρατιώτας, κλείον εἰς τοὺς στρατώνας μυριάδας στρατοῦ! Παῖζε Λαύριον, Ἕλλην, πῶλοι οἰκόκεδα καὶ ντομάτα μίαν δραχμὴν διότι μετ' ὀλίγον τὰ Λαύρια καὶ τὰ οἰκόπεδα δὲν θὰ ἀξίζουν ἕνα λεπτόν, καὶ μόνον ντομάτα θὰ πωλῇς.

Σ...

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ βουλὴ λέγεται συγκαλουμένη τὴν 15 Ὀκτωβρίου. Ἡ Κυβέρνησις λέγεται πίπτουσα εἰς τὸ ζήτημα τοῦ προέδρου μὲ ἐννενηντα μόνον ψήφους. Ὁ βασιλεὺς λέγεται ἐρχόμενος εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Φιλαρέτου ἐν Μεγαρίδι ἔλαβεν ὅλην τὴν διάστασιν τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος. Τὸ σύνθημα τοῦ πο-